

ในปีอะแนคทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของลูกเป็นเช่นเดียวกัน

วันนี้บัพดาตาที่ไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อนกำลังมองดูดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งที่สุดในรูปรูปที่ละเอียดอ่อนและในรูปที่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดในรูปที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว และลูกๆ ที่อยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนก็อยู่เบื้องหน้าบาบาเช่นกัน บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นทั้งสอง ลูกทั้งหมดมีความคิดเดี่ยวและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกว่า ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ จากรูปที่มีตัวตนสู่รูปที่ละเอียดอ่อน และจากรูปที่ละเอียดอ่อนสู่รูปที่ไม่มีตัวตน บัพดาตามองเห็นเป้าหมายนี้และคุณสมบัติสำหรับสิ่งนั้นในทุกคน อะไรที่มองเห็น? เป้าหมายของลูกส่วนใหญ่ที่ดีมากและมุ่งมั่น แต่คุณสมบัติสำหรับสิ่งนั้นบางครั้งก็มุ่งมั่นและบางครั้งก็ธรรมดา การนำมาซึ่งความเท่าเทียมในเป้าหมายและคุณสมบัติคือสิ่งที่บอกของการกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ มีลูกบางคนที่ยื่นชัมเป้าหมายของพวกเขาไปแล้วถึง 99% และที่เหลือทั้งหมดก็ตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตามลูกได้ชัมชัมคุณสมบัติอย่างสม่ำเสมอและอย่างง่ายดายมากเพียงใด ด้วยวิธีที่เป็นธรรมชาติและทำให้สิ่งนั้นเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูกหรือไม่? ในสิ่งนี้ลูกส่วนน้อยก็ทำได้ถึง 90% ส่วนที่เหลือทั้งหมดก็ตามลำดับกันไป ดังนั้นเหตุใดจึงมีความแตกต่างในเป้าหมายและคุณสมบัติ และการทำให้คุณสมบัติเหล่านั้นเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูก? ตามเวลา ตามสถานการณ์ ตามปัญหา ลูกบางคนทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของพวกเขาเป็นเช่นเดียวกันด้วยการเพียรพยายาม แต่เวลานี้จำเป็นต้องให้ความใส่ใจมากขึ้นที่จะทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูก ลูกกำลังเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีของการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของเทวดานางฟ้าที่อะแนค(ที่ละเอียดอ่อน) บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นทั้งความรักและความเพียรพยายามของลูกๆ และท่านก็ร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ว้าว! ว้าว! พร้อมกันนี้ ท่านก็ปรารถนาที่จะเห็นความเท่าเทียมกันระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติของลูกทั้งหมด ลูกทั้งหมดก็ต้องการสิ่งนี้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? พ่อต้องการสิ่งนี้ ลูกก็ต้องการสิ่งนี้เช่นกัน แล้วอะไรที่เกิดขึ้นในระหว่างนั้น? ลูกเองก็รู้อะไรบ้างเป็นอย่างไรดีเช่นกัน ลูกได้จัดเวิร์กช็อป(การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ)ในบรรดาลูกเองใช่ไหม?

บัพดาตาได้เห็นประเด็นพิเศษประการหนึ่งที่ทำให้มีความแตกต่างระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติ ไม่ว่าจะลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนหรือผู้ไม่มีตัวตน: พื้นฐานหลักในการทำให้สิ่งนี้เป็นธรรมชาติตามธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอคือการกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน มีความหลงทะนงตนหลายประเภท เมื่อลูกพูดจะมีวลีหลักอยู่หนึ่งประโยคและนั่นคือ 'สำนักที่เป็นร่าง' แต่มีการขยายตัวของสำนักที่เป็นร่างมากมาย หนึ่งในคือนักที่เป็นร่างในรูปที่หายาบ ซึ่งลูกๆ มากมายไม่มี หากมีแรงดึงดูดต่อร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการต่อร่างกายของตนเองหรือของผู้อื่น นั่นก็เป็นสำนักที่เป็นร่างเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกบางคนสอบผ่านในรูปที่หายาบนั้นแล้ว พวกเขาอาจไม่มีความหยิ่งโสหรือความผูกพันยึดมั่นต่อรูปที่มีร่างกายในทางที่หายาบ แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของพวกเขา พวกเขามีสันสกฤตพิเศษ สติปัญญาพิเศษ คุณธรรมพิเศษ ความสามารถพิเศษหรือพลังพิเศษ ความหลงทะนงตนของสิ่งเหล่านั้น นั่นคือความหยิ่งโส ความซาบซึ้ง และการวางอำนาจ คือความหยิ่งโสของร่างกายในรูปที่ละเอียดอ่อน จากบรรดาความหยิ่งโสที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นทั้งหมด หากมีความหยิ่งโสประเภทใดประเภทหนึ่งแล้วลูกจะไม่สามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนได้อย่างเป็นธรรมชาติและอย่างสม่ำเสมอ และลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นผู้ไม่มีตัวตนได้ เพราะเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนก็ไม่มีสำนักที่เป็นร่างใดๆ พวกเขาเป็นแสงที่เบาสบาย ความหยิ่งโสของร่างกายจะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้ไม่มีตัวตน ลูกทุกคนได้ให้ความใส่ใจที่ดีมากในปีนี้ มีความจริงใจและความกระตือรือร้น มีความปรารถนาดีมาก; ลูกต้องการสิ่งนี้เช่นกัน แต่ขอให้ความใส่ใจเพิ่มขึ้น ตรวจสอบดูว่า: มีความหลงทะนงตนหรือความหยิ่งโสรูปใดที่เปลี่ยนรูปที่เป็นธรรมชาติของลูกให้กลายเป็นรูปของผู้เพียรพยายามหรือไม่? มีร่องรอยของความหลงทะนงตนในรูปที่ละเอียดอ่อนที่ยังคงหลงเหลืออยู่ซึ่งอาจปรากฏขึ้นมาตามเวลาหรือบางครั้งแม้กระทั่งตามงานรับใช้หรือไม่? อาจจะเป็นเพียงร่องรอยเท่านั้น แต่สิ่งนั้นจะหลอกลวงลูกในช่วงเวลานั้น ดังนั้นความปรารถนาของบัพดาตาคือให้ลูกทำตามเป้าหมายของลูกที่ลูกมีสำหรับปีนี้

ในขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้า แม้ว่าลูกจะไม่ได้ทำความผิดใดโดยเฉพาะในวันใดวันหนึ่งหรือในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง บางครั้งลูกก็มีประสบการณ์โดยไม่รู้ว่าเหตุใดจึงไม่มีความสุขเช่นที่ควรจะเป็นในวันนั้นหรือในขณะนั้น ลูกไม่รู้ว่าทำไมในวันหนึ่งจึงมีความโดดเดี่ยว สิ้นหวัง หรือมีพายุของความคิดที่ไร้ประโยชน์เกิดขึ้นในทันที ลูกมีเวลามอด ลูกไปชั้นเรียน

ลูกทำงานรับใช้ ลูกทำงานของคุณ แล้วเหตุใดสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? เหตุผลคืออะไร? ด้วยการตรวจสอบในสิ่งที่หายาก ลูกเข้าใจว่าไม่ได้มีการกระทำความผิด แต่ร่องรอยของความหยิ่งโสในรูปที่ละเอียดอ่อนของสิ่งนั้นปรากฏขึ้น ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่สามารถทุ่มเทให้กับงานใดๆ มีเพียงการวางเฉยเท่านั้นและลูกก็แค่รู้สึกโศกเศร้า และแล้วลูกก็ปรารถนาที่จะไปยังสถานที่สันโดษหรือลูกคิดเกี่ยวกับการไปนอน ลูกต้องการที่จะไปพักผ่อนหรือก้าวออกไปจากครอบครัวเพียงชั่วขณะหนึ่ง เหตุผลสำหรับสภาพทั้งหมดเหล่านี้คือความอัศจรรย์ของร่องรอยของบางสิ่ง อย่าได้แม้กระทั่งเรียกว่าความอัศจรรย์ (กามาล) แต่ให้เรียกว่าความปั่นป่วน (ชัมมัล) การเป็นผู้ปราศจากความหยิ่งโสโดยสิ้นเชิงหมายถึงการกลับมาละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตนได้อย่างง่ายดาย บางครั้งลูกไม่มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใด ลูกคิดว่า: สิ่งนี้จะเป็นตารางเวลาของเราตลอดไปหรือไม่? ต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง ลูกได้ไปถึงสภาพนี้แม้จะขัดกับความตั้งใจของลูกก็ตาม

เมื่อลูกกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน ลูกจะไม่ต้องการที่จะลงมาจากสภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตน ลูกจะมีประสบการณ์ว่าตนเองกำลังหลุดหายไปในเรื่องเหล่านั้น เพราะเหตุใด? สภาพดั้งเดิมของลูกคือสภาพที่ไม่มีตัวตนใช่ไหม? ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนได้เข้ามาในร่างกายนั้น, ร่างกายนั้นไม่ได้เข้ามาในดวงวิญญาณ แต่ดวงวิญญาณได้เข้าไปในร่างกายนั้น ดังนั้นรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกคือรูปที่ไม่มีตัวตนใช่หรือไม่? หรือว่าเป็นรูปของผู้ที่มีร่างกาย? ร่างกายได้รับการค้ำจุนแล้ว แต่ใครละที่ค้ำจุนร่างกายนั้น? ลูกดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ได้รับการค้ำจุนของร่างที่มีตัวตน ดังนั้นอะไรคือสิ่งดั้งเดิม: ดวงวิญญาณหรือร่างกาย? ดวงวิญญาณ ลูกแน่ใจเกี่ยวกับสิ่งนี้หรือไม่? เป็นเรื่องง่ายที่จะทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพดั้งเดิมหรือในสภาพของการรับการค้ำจุนหรือไม่? อะไรที่ง่ายดาย?

ประตูสำหรับความหยิ่งโสที่จะเข้ามาคือคำเดียว คำนั้นคืออะไร? คือคำว่า "ฉัน" จงฝึกฝน: เมื่อใดก็ตามที่ใช้คำว่า "ฉัน" ให้นำรูปดั้งเดิมมาอยู่เบื้องหน้าลูก ฉันเป็นใคร? ควรเป็นดวงวิญญาณ หรือควรเป็น "ฉันเป็นคนอย่างนั้นอย่างนี้"? ลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่นว่า คำว่า "ฉัน" ทำให้ลูกโอบน้อมได้อย่างไร และคำว่า "ฉัน" คำเดียวกันนั้นทำให้ลูกตกลงมาได้อย่างไร หากด้วยการพูดคำว่า "ฉัน" รูปดั้งเดิมที่ไม่มีตัวตนของลูกนั้นเป็นที่จดจำ และมันจะกลายเป็นธรรมชาติ และแล้วบทเรียนแรกนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? ดังนั้นตรวจสอบสิ่งนี้ ปลูกฝังนิสัยนี้ ทักษะที่ลูกคิดว่า "ฉัน" รูปที่ไม่มีตัวตนจะเข้ามาในสำนักครูของลูก ลูกพูดว่า "ฉัน" ก็ครึ่งๆ "ฉันพูดสิ่งนี้" "ฉันจะทำสิ่งนี้" "ฉันคิดเช่นนั้น" ลูกใช้คำว่า "ฉัน" หลายครั้ง ดังนั้นนี่จึงเป็นวิธีที่ง่ายดายที่จะกลับมาไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อน เมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า "ฉัน" ให้รูปที่ไม่มีตัวตนและรูปดั้งเดิมของลูกปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกในทันที สิ่งนี้ยากหรือง่าย? และแล้วคุณสมบัติพิเศษของลูกก็จะกลับมาเท่าเทียมกับเป้าหมายของลูกอย่างแน่นอน เพียงแค่ใช้วิธีที่ง่ายดายนี้ที่จะกลับมาปราศจากความหลงทะนงตนและคอยดู ให้ "ฉัน" ของความหยิ่งโสของร่างกายของลูกนั้นจบสิ้นลง มันคือคำว่า "ฉัน" ที่นำลูกไปสู่ความหยิ่งโสของร่างกาย หากลูกตระหนักรู้ถึงรูปของ "ฉัน" ที่เป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน" แล้วคำว่า "ฉัน" นี้จะพาคุณไปอยู่เหนือความหยิ่งโสของร่างกาย สิ่งนี้ถูกต้องหรือไม่? ตลอดทั้งวัน ลูกอาจจะใช้คำว่า "ฉัน" 25 ถึง 30 ครั้ง ลูกอาจไม่พูด แต่ลูกอาจคิด "ฉันจะทำสิ่งนี้ ฉันจะทำสิ่งนั้น" แม้กระทั่งในขณะที่ลูกลาวแผน ลูกคิดอะไร? เมื่อลูกมีการฝึกฝนที่จะทำบางสิ่งหลายครั้ง จะเกิดอะไรขึ้นกับสำนักครูของรูปที่เป็นดวงวิญญาณของลูก? มันจะทำให้ลูกไม่มีตัวตน กลับมาไม่มีตัวตน กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ทำงานของลูก และก็กลายเป็นผู้ไม่มีตัวตนอีกครั้ง มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ของกรรม อย่าได้มีบ่วงพันธะในความสัมพันธ์ใดๆ การมีความหยิ่งโสของร่างกายหมายถึงการมีบ่วงพันธะของกรรมบางอย่าง การมีความสัมพันธ์กับร่างกายหมายถึงการมีความสัมพันธ์ของกรรม มีความแตกต่างระหว่างทั้งสอง มีความแตกต่างระหว่างการรับการค้ำจุนของร่างกายนี้นับกับการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของร่างกายนั้น เมื่อได้รับการค้ำจุนของร่างกายนั้น เทวดานางฟ้าและดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนจะไม่บ่วงพันธะใดๆของร่างกาย พวกเขาจะมีความสัมพันธ์ แต่ไม่มีบ่วงพันธะใดๆ ปีนี้อัปดาดาจะดูผลลัพธ์: เป้าหมายของคุณสมบัติของการกลายเป็นผู้ที่ปราศจากความหลงทะนงตน เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน และไม่มีตัวตนนั้นจะเท่าเทียมกันมากน้อยเพียงใด

สิ่งที่บอกของความยิ่งใหญ่คือความถ่อมตน ยิ่งมีความถ่อมตนมากเท่าไร ดวงวิญญาณก็จะยิ่งมีความยิ่งใหญ่ในหัวใจของคนโดยอัตโนมัติมากขึ้น หากไม่มีความถ่อมตน ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นนายผู้ประทานความสุขแก่ทุกคนได้ ความถ่อมตนทำให้ลูกไม่มีความหลงทะนงตนได้อย่างง่ายดาย เมล็ดของความถ่อมตนจะทำให้ลูกได้รับผลของความยิ่งใหญ่โดยอัตโนมัติ ความถ่อมตนเป็นวิธีที่ง่ายดายที่จะได้รับพรจากหัวใจของคน ดวงวิญญาณที่มีความถ่อมตนสามารถได้รับสถานที่แห่งความรักในหัวใจของคนได้อย่างง่ายดาย ความถ่อมตนทำให้ลูกมีค่าควรแก่การยกย่องโดยอัตโนมัติ สิ่งพิเศษของการกลับมาปราศจากความหลงทะนงตนคือความถ่อมตนของลูก มีความถ่อมตนในทัศนคติของลูก ความ

ถ่อมตนในดริชตีของลูก ความถ่อมตนในคำพูดของลูก และความถ่อมตนในสายใยและความสัมพันธ์ของลูก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า "มันไม่ได้อยู่ในทัศนคติของฉัน แต่คำพูดนั้นก็ปรากฏออกมา" ไม่เลย อะไรก็ตามที่อยู่ในทัศนคติของลูก ดริชตีของลูกก็จะเป็นอย่างนั้น อะไรก็ตามที่อยู่ในดริชตีของลูก คำพูดของลูกก็จะเป็นไปตามนั้น และอะไรก็ตามที่อยู่ในคำพูดของลูก สิ่งนั้นก็อยู่ในสายใยและความสัมพันธ์ของลูกด้วย ต้องมีความถ่อมตนในทั้งสี่สิ่ง หากมีความถ่อมตนในสามสิ่งและไม่มีในหนึ่งสิ่งแล้วก็จะมีความว่างสำหรับการปล่อยให้ความหยิ่งโสนั้นเข้ามาในตัวลูก สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้นลูกเข้าใจใหม่ว่าบัพพาดาปปรารถนาอะไรและลูกปรารถนาอะไร? ความปรารถนาของทั้งสองเป็นเช่นเดียวกัน เวลานี้ให้การกระทำเป็นเช่นเดียวกัน

ลูกจะวางแผนการสำหรับงานรับใช้ใหม่ๆอะไรบางอย่างสำหรับอนาคต? ลูกได้วางแผนบางอย่างแล้ว แต่กระนั้นลูกก็ยังไม่ได้วางแผนมากไปกว่านี้ ไม่ว่าจะเพื่ออนาคต ไม่ว่าจะเป็นอย่างสำหรับปีนี้ หรือสำหรับปีต่อไป ลูกพูดสำหรับแผนการในอนาคตที่ลูกจะให้คำบรรยาย ลูกจะเพิ่มผู้ที่อยู่ในสายใยและความสัมพันธ์ของลูก ลูกจะมีรายการใหญ่และรายการเล็ก ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม ตามความเร็วของเวลาปัจจุบัน ความเร็วของงานรับใช้ก็ควรที่จะต้องเร็วด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ลูกกำลังทำงานรับใช้ด้วยคำพูดและด้วยสายใยและความสัมพันธ์ ลูกทำงานรับใช้ด้วยจิตใจเช่นกัน อย่างไรก็ตามสิ่งที่จำเป็นในเวลานี้คือควรจะมีความสำเร็จในงานรับใช้มากขึ้นในเวลาที่ย่ำแย่ ความสำเร็จหมายถึงผลลัพธ์ วิธีที่จะบรรลุสิ่งนี้คือ พร้อมกับคำพูด ก่อนอื่นใดทำให้สภาพของลูกและกระแสดิจของสถานที่ของลูกมีพลัง ยกตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกทำงานรับใช้อะไร? พวกเขาสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย ด้วยกระแสดิจของพวกเขา พวกเขาทำสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกๆดับเบิลเฟอเรนเนอร์เคยเห็นวัดของพวกเขาไหม? วัดเหล่านั้นเป็นวัดของลูกใช่ไหม? หรือวัดเหล่านั้นเป็นวัดของชาวบารัตเท่านั้น? วัดเหล่านั้นเป็นของลูกด้วย สัญลักษณ์ของลูกกำลังทำงานรับใช้ ดังนั้นแน่นอนในทุกวิถีทางรับใช้ด้วยคำพูด แต่เวลานี้ให้วางแผนการเช่นนั้นที่พร้อมกับคำพูดให้สร้างวิธีการของการรับใช้ด้วยกระแสดิจเพื่อที่กระแสดิจและคำพูดจะทำงานทั้งสองทาง กระแสดิจจะอยู่เป็นเวลานาน เมื่อผู้คนได้ยินคำพูด หลายคนก็ลืมคำพูดเหล่านั้นไป ในขณะที่รอยประทับของกระแสดิจนั้นจะคงอยู่ยาวนานกว่า ลูกเคยมีประสบการณ์ในชีวิตของลูกแล้วว่ากระแสดิจในรูปแบบที่ผิดคงอยู่ในจิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นเวลาที่ยาวนาน กระแสดิจที่ไม่ถูกต้องเหล่านั้นจะคงอยู่ได้เป็นเวลานานแค่ไหน? สิ่งเหล่านั้นคงอยู่ภายในตัวลูกใช่ไหม? ในเวลานั้นคำพูดต่างๆจะถูกลืมไปแล้ว แต่รอยประทับก็ยังคงหลงเหลืออยู่ในจิตใจและสติปัญญาของลูกในรูปแบบของกระแสดิจ ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกระแสดิจของผู้อื่นและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนเหล่านั้นบนพื้นฐานนั้นเป็นเวลานานแค่ไหน? สิ่งนี้เกิดขึ้นใช่ไหม? ไม่ว่าพวกเขาจะผิดหรือถูก กระแสดิจนั้นจะถูกขจัดออกไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะกระจายกระแสทางจิตวิญญาณ ก่อนอื่นให้จับสั้นกระแสดิจของสิ่งไร้ประโยชน์ในจิตใจและสติปัญญาของลูก แล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถกระจายกระแสทางจิตวิญญาณไปได้ หากลูกมีกระแสที่ไร้ประโยชน์กับใครก็ตาม ลูกจะไม่สามารถกระจายกระแสทางจิตวิญญาณได้ กระแสของสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะกลายเป็นกำแพงอยู่เบื้องหน้ากระแสทางจิตวิญญาณ ไม่ว่าพระอาทิตย์จะทรงพลังเพียงใด หากมีกำแพงอยู่เบื้องหน้าหรือหากมีเมฆหมอก ลำแสงของพระอาทิตย์ก็ไม่สามารถส่องผ่านได้ ดังนั้นกระแสดิจที่แรงกล้าจึงเป็นเหมือนกับกำแพง และกระแสดิจที่เบาบางก็เป็นเหมือนกับเมฆหมอกที่บางเบาหรือเมฆดำ สิ่งเหล่านั้นจะไม่ปล่อยให้กระแสทางจิตวิญญาณไปถึงดวงวิญญาณได้ สิ่งต่างๆมากมายสามารถถูกจับได้ในทะเลในเวลาเดียวกัน ด้วยการเหวี่ยงแหและบางครั้งก็กระจายแหของตนและทำให้ผู้คนมากมายเป็นของพวกเขาในเวลาเดียวกัน ในทำนองเดียวกันกระแสดิจสามารถดึงดูดดวงวิญญาณมากมายได้ในเวลาเดียว กระแสดิจสร้างบรรยากาศ ดังนั้นเมื่อทำงานรับใช้ในอนาคต พร้อมกับทัศนคติของลูก ให้ทำงานรับใช้ด้วยกระแสดิจแล้วความเร็วก็จะเร็วตามไปด้วย ถ้าพร้อมกับกระแสดิจและบรรยากาศ ลูกทำงานรับใช้ด้วยคำพูด ลูกจะนำคุณประโยชน์มาให้กับดวงวิญญาณมากมายในเวลาเดียวกัน

สำหรับโปรแกรม ให้มีการใช้ประโยชน์ของเวลาที่มีการเตรียมไว้แล้วให้มากขึ้น เพิ่มรูปแบบของงานรับใช้นั้น รับความร่วมมือนี้จากผู้ที่อยู่ในสายใยที่ลูกจะสามารถขยายงานรับใช้ประเภทนี้ออกไป เพิ่มความร่วมมือจากผู้ที่ทำให้ความร่วมมือด้วยวิธีการใดก็ตาม และแล้วด้วยการเป็นผู้ให้ความร่วมมือในงานรับใช้ พวกเขาจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตายโดยอัตโนมัติ มีดวงวิญญาณที่ไม่ได้กลายเป็นโยคีที่ง่ายตายในทันที อย่างไรก็ตามลูกต้องรับความร่วมมือจากพวกเขาต่อไปเรื่อยๆ ทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือ และโดยที่พวกเขาก้าวหน้าไปในการให้ความร่วมมือ ความร่วมมือของพวกเขาจะทำให้พวกเขากลายเป็นโยคี ดังนั้นจงนำดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือมาบนเวทีของงานรับใช้ ใช้ประโยชน์จากความร่วมมือ

ของพวกเขาในทางที่มีค่า ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ถ้าแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวให้หรือรับความร่วมมือ ดวงวิญญาณนั้นก็ก้าวไปข้างหน้าได้อย่างง่ายดายด้วยพรในทันทีและกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้ผู้อื่นมากมาย

พร้อมกับสิ่งนั้น ในระหว่างปี ให้กำหนดเดือน เมื่อสามารถมีการฝึกฝนของความเพียรพยายามพิเศษสำหรับตัวเองและสำหรับการพัฒนาพลังที่สูงส่ง ลูกเรียกสิ่งนี้ว่าทาปาเซีย ฤษีรติ หรือบัตติ ดังนั้นตามแต่ละประเทศ กำหนดเวลาสองเดือนสำหรับสิ่งนี้ตามฤดูกาล สองเดือนสำหรับทาปาเซีย สองเดือนสำหรับรายการเล็ก สองเดือนสำหรับรายการใหญ่ กำหนดด้วยวิธีนี้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกยุ่งอยู่กับงานรับใช้มากเป็นเวลาสิบสองเดือนและไม่มีเวลาสำหรับความก้าวหน้าในตนเองเลย ดังนั้นประเทศและฤดูกาลของประเทศนั้นเป็นเช่นไร ก็ให้มีเวลาพิเศษสำหรับความก้าวหน้าของลูกเองเช่นนั้น เพราะเนื่องจากมีบางเวลาทำงานรับใช้ภายนอกนั้นไม่สามารถทำได้ การไม่ทำงานรับใช้ตลอดทั้งปีนั้นก็เป็นไปได้ การมีทาปาเซียตลอดทั้งปีก็เป็นไปได้เช่นกัน ดังนั้นควรเก็บทั้งสองสิ่งไว้ในเป้าหมายของลูก แต่ละประเทศไม่ว่าจะเป็นบารัตหรือต่างประเทศ สามารถกำหนดเวลาตามสถานที่ของลูก เวลาทำงานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองทั้งสองสิ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน

นี่เป็นการเสร็จสิ้นฤดูกาลของปีนี้ มีพิธีการเมื่อเสร็จสิ้น และประการที่สองในเรื่องจิตวิญญาณ มีการสั่งเวย แล้วลูกจะสั่งเวยอะไร? สั่งเวยสิ่งพิเศษอย่างหนึ่งด้วยจิตใจและสติปัญญา ไม่ใช่เพียงแค่คำพูด อย่าได้เพียงแค่อ่านออกเสียง แต่สั่งเวยด้วยจิตใจและสติปัญญา แล้วดูว่าความก้าวหน้าเกิดขึ้นในตนเองและในงานรับใช้ในเวลาที่รวดเร็วยังไง ดังนั้นคลื่นของวันนี้คือการสั่งเวยกระแสจิตที่ไร้ประโยชน์เพื่อดวงวิญญาณใดๆ ลูกสามารถสั่งเวยสิ่งเหล่านี้หรือว่ายังคงเหลืออยู่เล็กน้อย? อย่าคิดว่า "ถึงอย่างไรคนๆ นี้ก็เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว ดังนั้นกระแสจิตจึงยังคงอยู่" ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นเช่นไร หากลูกเปลี่ยนกระแสจิตด้านลบของลูกให้กลายเป็นกระแสจิตด้านบวก ดวงวิญญาณนั้นจะเปลี่ยนจากด้านลบเป็นด้านบวกอย่างแน่นอน เพราะตราบไคที่ยังมีกระแสจิตที่ไร้ประโยชน์เหล่านั้นอยู่ในจิตใจและสติปัญญาในขณะที่ทำงานรับใช้ งานรับใช้ก็จะไม่สามารถทำได้ด้วยความเร็วที่รวดเร็ว

ด้วยกระแสจิตทางจิตวิญญาณและด้วยทัศนคติของลูก ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ลูกสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ทรงพลังได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะทัศนคติของคนเรานั้นเหมือนจรวด มันเป็นจรวดทางจิตวิญญาณ ลูกสามารถไปถึงดวงวิญญาณได้ไกลและได้มากเท่าที่ลูกต้องการด้วยทัศนคติ, กระแสจิตและบรรยากาศอันทรงพลังของลูก แม้ว่าพวกเขาจะผิดจริงก็ตาม ลูกก็ไม่ต้องไปชิมชั้ความผิดของพวกเขา ลูกเข้าใจว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ดี แล้วทำไมลูกถึงชิมชั้ในสิ่งที่ผิดนั้น? นี่คือการชิมชั้หรือไม่? เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตาม จงเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ แต่พร้อมกับการเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ จงมีพลัง และอย่าชิมชั้สิ่งที่ผิดนั้นไว้ในตัวลูก แต่จงจบสิ้นสิ่งนั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องทำความเข้าใจ แต่เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องชิมชั้ และสิ่งที่แตกต่างที่จะต้องจบสิ้น ดังนั้นลูกจึงเข้าใจว่าสิ่งนั้นผิดและสิ่งนี้ถูกต้องว่าคนๆ นี้ก็เป็นอย่างนี้ แต่อย่าชิมชั้สิ่งนั้นในตัว ลูกรู้วิธีดูชั้ แต่ลูกไม่รู้ว่าจะจบสิ้นอย่างไร ความรู้หมายถึงความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม คนที่รู้คิดคือคนที่รู้วิธีที่จะเข้าใจ และรู้วิธีที่จะลบบางสิ่ง และรู้วิธีที่จะเปลี่ยนแปลงด้วย

ดังนั้นในฤดูกาลนี้ตลอดปีนี้จงทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกปราศจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง นี่คือนสิ่งที่เปลี่ยนความเร็วที่รวดเร็วเป็นความเร็วปกติ ดังนั้นปีนี้จึงมีพิธีของการจบสิ้น นั่นคือการสั่งเวย จงกลับมาสะอาดโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไร จงเข้าใจพวกเขาและให้อภัยพวกเขา สร้างกระแสจิตที่บริสุทธิ์ด้วยทัศนคติของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก เมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าจนถึงที่สุด ทัศนคตินี้และกระแสจิตเหล่านั้นจะเพิ่มงานรับใช้ของลูก และแล้วลูกจะสามารถสร้างอย่างน้อยเก้าแสนได้อย่างรวดเร็ว ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าต้องสั่งเวยอะไร? ทัศนคติที่ไร้ประโยชน์และกระแสจิตที่ไร้ประโยชน์ แล้วดูว่าลูกจะกลายเป็นโยคีโดยธรรมชาติและเป็นเทวดานางฟ้าในธรรมชาติของลูกได้อย่างไร ให้มีการฤษีรติสำหรับประสบการณ์นี้ ให้มีการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (workshop) - ไม่เกี่ยวกับ "มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร" แต่เป็น "นี่คือวิธีที่มันจะเกิดขึ้น"

ถึงผู้ที่โอบยบินด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่เสมอ: "ฉันคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน" ถึงดวงวิญญาณที่ล้อมตนผู้ที่ได้มาซึ่งความยิ่งใหญ่ด้วยความล้อมตนอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งและล้อมตนทั้งหมดที่ทำให้สภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตนของพวกเขาเป็นธรรมชาติ และธรรมชาติของพวกเขา ด้วยความรัก และระลึกถึงอย่างมาก และนมัสเต จากบัพตาดา

พร: ขอให้ลูกไม่รู้ในความรู้เรื่องความปรารถนาใดๆ และอยู่อย่างพอใจด้วยชีวิตของการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่นี้
ลูกๆ ได้ตายในขณะที่มีชีวิตเพื่อที่จะมีความพอใจอยู่เสมอ ที่ได้มีความพอใจ ที่นั่นมีคุณธรรมและพลังทั้งหมด เพราะลูกทำให้ผู้สร้างเป็นของลูก เมื่อได้พบพ่อแล้ว ลูกก็พบทุกสิ่ง แม้ว่าลูกจะรวบรวมความปรารถนาทั้งหมดของลูกเข้าด้วยกัน ลูกก็ยังได้รับมากกว่านั้นหลายล้านเท่า เมื่อเทียบกับสิ่งนี้ ความปรารถนาเปรียบเหมือนตะเกียงที่อยู่เบื้องหน้าดวงอาทิตย์ นับประสาอะไรกับคำถามเกี่ยวกับความปรารถนาที่เกิดขึ้น ลูกไม่สามารถแม้แต่จะมีคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เหมือนกับความปรารถนา ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและเหตุนี้เองลูกจึงไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับเรื่องของการความปรารถนาใดๆและเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจอยู่เสมอ

คติพจน์: ผู้ที่มีชันสการ์ที่ง่ายตายสามารถหล่อหลอมตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ใดๆได้

*** โอม ขานติ ***